Temps Ordinari - Baptisme

Per Administrador el dg., 08/01/2012 - 09:00

Is 42, 1-4.6-7
Ac 10,34-38
Mc 1,7-11

Germans i germanes:L'inici de la "bona notícia" a l'evangeli de S. Marc és que Jesús és el Messies i és el Fill de Déu. Marc comença el seu relat afirmant simplement aquestes dues realitats *("comença la bona notícia de Jesús, el Messies, Fill de Déu"),* i ens presenta el baptisme de Jesús en el Jordà com la Epifania del seu misteri. És el moment de la unció messiànica de Jesús; ungit i ungit per l'Esperit Sant, com és també la revelació de la vocació de Jesús de Natzaret. En Ell es compliran les paraules d' Isaïes que hem llegit a la primera lectura: *"aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat en qui s'ha complagut la meva ànima.* ***He posat en Ell el meu Esperit..."*** Marc ens diu que Jesús és el servent, el Fill estimat, el Messies i amb una missió marcada per Déu: és la seva vocació. "Això és el que significa el seu mateix nom, perquè en el nom de "Crist" (l'ungit, el messies) està sobreentès el qui ha ungit, el qui ha estat ungit i la unció mateixa amb què ha estat ungit. El qui ha ungit és el Pare, el qui ha estat ungit és "Crist", l'ungit, i ho ha estat en l'Esperit Sant, que és la unció. (S. Ireneu adversus haereses 3,18,3)"Va venir Jesús, de Natzaret, de Galilea". Amb aquesta breu indicació Marc en té prou per evocar tota la humanitat del Messies i els seus humils orígens. Ningú esperava un Messies així, procedent de Galilea i d'un poble desconegut, i, molt menys, un messies que se sotmetés a un baptisme de penitència participant del moviment de conversió del seu poble. Marc ens diu que la gent que acudia a Joan era de Jerusalem i de la Judea, Jesús en canvi de la regió marginal de la que no en surten de profetes. No obstant això, en aquest pobre galileu és on es farà present l'acció salvífica de Déu. I és en una actitud de profunda solidaritat amb el poble pecador, com es revela aquesta acció.No hi ha diàleg entre Joan i Jesús com trobem en Mateu, i, en sortir aquest de l'aigua, Joan és testimoni de tres coses: s'esquinça el cel, davalla l'Esperit Sant en aquell signe del colom, i escolta una veu que proclama la identitat de Jesús: ***"ets el meu Fill".L'obertura del cel*** (Is 63,17-19): L'expressió "va veure els cels oberts" al·ludeix directament als sospirs i anhels per la vinguda de Déu que ara es fa realitat. "S'obre el cel". El cel és el lloc de Déu, la terra el lloc dels homes, (Sal 115, 16) i marca una frontera. El cel s'obre cap amunt per deixar passar les súpliques de la humanitat; cap avall per deixar passar les benediccions de Déu (els cels s'obren per vessar la pluja, que és una benedicció per a la terra). Si el cel està tancat assenyala una situació de soledat, abandó de les persones a la seva sort. Is 63,19 parla d'aquestarealitat. Tot el cap. 63 és un salm de lamentació per la situació precària d'Israel que se sentabandonat: "som des de fa temps gent a qui no governes, no se'ns anomena pel teu nom; ah si obrissis els cels i baixessis...!" Aquest desig del profeta és el que ara es compleix: "s'obre el cel", o millor "s'esquinça el cel".***"I si baixessis".*** És l'Esperit de Déu qui descendeix sobre Jesús, com una coloma, aleteja sobre Jesús com al principi sobre les aigües, (Gen 1) com aquella presència divina gratificant que es representava en figura de colom. L'Esperit és força vivificant i salvadora i al mateix temps protectora. En Is 61,1, text, que segons Lluc, Jesús va llegir públicament a la sinagoga de Natzaret es parla d'aquesta presència de l'Esperit com una unció. Jesús és el Messies, és a dir el Crist, és a dir l'Ungit. És el moment de la unció messiànica de Jesús.***La veu que ve del cel***: la veu del Pare és una clara referència al salm 2 i al primer himne del servent en Isaïes, la primera lectura d'avui. Fill o servent? El canvi no és casual, (la paraula grega "páis" significar fill o servent i ara es tenen presents els dos significats d'aquesta paraula. Jesús és el servent elegit que compleix obedient la missió rebuda de Déu i fins a la mort, i ensems és el Fill únic i estimat del qui el Pare en donarà testimoni en la transfiguració i en la resurrecció. Així a la llum d'aquesta revelació, que apareix en el mateix començament de l'evangeli, es pot comprendre el camí del Messies Jesús.És el misteri de la unció messiànica de Jesús; "del teu sant servent Jesús al qui vas ungir amb l'Esperit Sant". (Ac 4, 27).**Com va viure Jesús que ell era el Messies i el servent?** "Servent de 'Iahvè" no és només un bell títol sinó un mode de ser, una vocació. Al llarg de tota la seva vida, Jesús va manifestar amb tota claredat com ho va entendre Ell aquesta realitat que el definia. En un marc pobre i humil Jesús va viure intensament unes determinades postures. Jesús va ser un artesà, obrer, un del poble. Jesús no va ser poderós ni va estar entre els grans i els qui detecten poder.I en aquest marc hi trobem: 1- una vida lligada al Pare: algú era reconegut com a Senyor de la pròpia existència i Ell li pertanyia del tot. Des d'aquesta vivència radical, la voluntat del Pare era la norma fonamental; la disponibilitat al Pare va ser el traç més característic i més essencial. "Jo no he vingut a fer la meva voluntat sinó la voluntat de qui m'ha enviat". 2- La vida lligada a uns destinataris, estimats del Pare, i Ell, enviat pel Pare ho era tot per ells. Els seus destinataris son la humanitat, la persona, tota persona, i amb preferència els pecadors, els malalts, els pobres, els desgraciats i els que pateixen, és a dir, els que manifesten amb més força la situació de precarietat en la que tot home es troba. "He vingut a buscar el que s'havia perdut". "No he vingut a buscar els justos sinó els pecadors". 3- Sempre. Amb una dedicació plena, que el defineix. No és una forma de dedicar quelcom d'un mateix als altres i fer-los el bé, sinó de donar-se del tot: el temps, la pròpia persona, les pròpies coses. I 4- no qualsevol forma de servei, sinó servir des de l'últim lloc: "estic enmig de vosaltres com el qui serveix". Germans i germanes: aquesta és la gran revelació que avui celebrem: així és Jesús. Ens cridarà a ser seguidors seus i això voldrà dir ser com Ell servents: Déu és el nostre Senyor i hem de fer la seva voluntat; la nostra vida cal que sigui un servei als altres; sempre, i des de l'últim lloc.

ETIQUETES
MISSIÓ SERVENT FILL ESPERIT UNGIT